

1 חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001

1. מטרה

מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו.

2. הטרדה מאיימת - מהי

(תיקון התשס"ט)

(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת אימים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטרד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, באחד מאלה:

(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;

(2) בנקיטת אימים בפגיעה בו או במאיים עצמו;

(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;

(4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו;

(5) ² בעיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת שירותי שמירה בבתים משותפים,

התשס"ט-2008.

(ג) לענין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.

3. הגדרות

(תיקון התשס"ט (מס' 2))

בחוק זה -

"בית משפט" - בית משפט שלום, וכן כל אחד מאלה:

(1) לענין נפגע שהוא בן משפחה של הפוגע - גם בית משפט ובית דין המוסמכים לדון לפי חוק למניעת

אלימות במשפחה;

(2) לענין פוגע או נפגע שהוא קטין ושבת משפט לנוער דן בענינו לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) - גם בית

משפט לנוער;

"בית משפט לנוער" - כהגדרתו בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971;

"בן משפחה" - כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, וכל מונח בהגדרה האמורה יפורש לפי החוק האמור;

"חוק הנוער (טיפול והשגחה)" - חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960;

"חוק כלי היריה" - חוק כלי היריה, התש"ט-1949;

"חוק למניעת אלימות במשפחה" - חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991;

"נפגע" - מי שהתקיים בו אחד מאלה:

(1) ננקטה נגדו הטרדה מאיימת;

(2) הוא מצוי בסכנה כמפורט בסעיף 4(ב)(1);

(3) אדם עלול לבצע בו עבירת מין כאמור בסעיף 4(ב)(1);

(4) בוצע בו מעשה כאמור בסעיף 4(ב)(2);

ולענין נפגע שהוא קטין - גם מי שאחראי עליו על פי דין;

"פוגע" - מי שנקט הטרדה מאיימת או שמתקיים בו אחד התנאים המפורטים בסעיף 4(ב)(1) או (2);

"צו מניעת הטרדה מאיימת" - צו כאמור בסעיף 4(א) או (ב);

"קטין" - אדם שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים;

"רשות ביטחון" - משטרת ישראל, הרשות להגנה על עדים, משמר הכנסת כמשמעותו בחוק משכן הכנסת

ורחבתו, התשכ"ח-1968, צבא הגנה לישראל, שירות הביטחון הכללי ושירות בתי הסוהר.

4. צו מניעת הטרדה מאיימת

(תיקון התשע"א)

(א) נוכח בית המשפט כי אדם נקט הטרדה מאיימת, רשאי הוא להורות לאותו אדם בצו להימנע מעשות מעשה מן המעשים המפורטים בסעיף 5(א)(1) עד (4), ואם נוכח כי ההטרדה המאיימת נעשתה בניסיונות שבהן יש חשש לפגיעה ממשית בשלוות חייו של אדם אחר או להמשך פגיעה כאמור, רשאי הוא להורות לאותו אדם בצו גם להימנע מעשות מעשה מן המעשים המפורטים בסעיף 5(א)(5) ו-(6).

(ב) נוכח בית המשפט כי אדם התנהג או פגע באחר כאמור בפסקאות (1) או (2), רשאי הוא להורות לאותו אדם בצו להימנע מעשות מעשה מן המעשים המפורטים בסעיף 5(א)(1) עד (6):

(1) התנהגותו של האדם, לרבות התנהגותו כאמור בסעיף קטן (א), נותנת בסיס סביר להניח, כי הוא מהווה

סכנה גופנית ממשית לאדם אחר או כי הוא עלול לבצע בו עבירת מין;

(2) סמוך לפני הגשת הבקשה פגע בגופו של אדם אחר, ביצע עבירת מין באדם אחר או כלא אדם אחר שלא

כדין.

(ג) הוראות סעיפים קטנים (א) או (ב) לא יחולו אם נוכח בית המשפט כי המעשה שבשלו מתבקש צו מניעת הטרדה

מאיימת נעשה בניסיונות שמהווים הגנה טובה במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות, בהתאם להוראות סעיף 18(2)

(ב) עד (ד) או (3) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, או בניסיונות שמהווים פטור מאחריות בהתאם להוראות סעיף 19

לחוק האמור.

(ד) אלה רשאים לבקש צו מניעת הטרדה מאיימת:

(1) הנפגע או אדם מטעמו של הנפגע;

(2) היועץ המשפטי לממשלה או נציגו;

(3) תובע משטרת;

(4) עובד סוציאלי שהתמנה על פי חוק הנוער (טיפול והשגחה).

5. הוראות הצו

(א) צו מניעת הטרדה מאיימת יאסור, בכפוף להוראות סעיף 4, על הפוגע לעשות את אלה, כולם או מקצתם, ויכול שיסוג

בתנאים:

(1) להטריד את הנפגע, בכל דרך ובכל מקום;

(2) לאיים על הנפגע;

(3) לבלוש אחר הנפגע, לארוב לו, להתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או לפגוע בפרטיותו בכל דרך אחרת;

- (4) ליצור עם הנפגע כל קשר בעל פה, בכתב, או בכל אמצעי אחר;
- (5) להימצא במרחק מסוים מדירת מגוריו, מרכבו, ממקום עבודתו או ממקום לימודיו של הנפגע או ממקום אחר שהנפגע נוהג להימצא בו בקביעות;
- (6) לשאת או להחזיק נשק, לרבות נשק שניתן לו מטעם רשות ביטחון או רשות אחרת מרשויות המדינה;

והכל בין כלפי הנפגע ובין כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.

(ב) ניתן צו מניעת הטרדה מאיימת הכולל איסור כאמור בסעיף קטן (א)(6) -

(1) רשאי בית המשפט במעמד מתן הצו להורות על תפיסת נשקו של המחויב בצו, לאלתר;

(2) ימסור בית המשפט לגורמים אלה הודעה על מתן הצו:

(א) פקיד הרישוי, כהגדרתו בחוק כלי היריה;

(ב) משטרת ישראל;

(ג) צבא הגנה לישראל - אם המחויב בצו נמנה עם כוחות המילואים של צבא הגנה לישראל, או אם נמסר

לו נשק מטעם צבא הגנה לישראל או בהסכמתו כדי להחזיקו, לרבות נשק שנמסר לו לפי תעודת הרשאה

כאמור בסעיף 5ב(ג) לחוק כלי היריה;

(ד) רשות ביטחון - רשות הביטחון שעמה נמנה המחויב בצו;

(3) לענין מחויב בצו כמשמעותו בפסקה (2)(ג) או (ד), או אדם שהנשק משמש אותו במסגרת עבודתו אצל

בעל רישיון מיוחד או במפעל ראוי, רשאי הממונה על המחויב בצו, בין ביוזמתו ובין לבקשת המחויב בצו,

להגיש בקשה מנומקת בכתב לבית המשפט לגבי המשך ההחזקה והנשיאה של הנשק על ידי המחויב בצו;

לענין זה, "בעל רישיון מיוחד", "מפעל ראוי" ו"הממונה" - כהגדרתם בסעיף 2א(2) ו-3) לחוק למניעת

אלימות במשפחה.

(ג) ניתן צו מניעת הטרדה מאיימת לפי סעיף 4א(א) סיפה או 4ב(ב), שאינו כולל איסור כאמור בסעיף קטן (א)(6), יפרש בית

המשפט בהחלטתו את הנימוקים לאי הכללת האיסור בצו.

(ד) צו מניעת הטרדה מאיימת יכול שיכיל גם דרישה לערובה הן לקיומו והן להתנהגות טובה, או כל הוראה אחרת הדרושה,

לדעת בית המשפט, להבטחת שלומו וביטחונו של הנפגע או של אדם אחר הקרוב לו, ויכול שיכיל גם הוראות בדבר הסידורים

הנדרשים כתוצאה ממתן הצו.

(ה) תנאי הערובה כאמור בסעיף קטן (ד), לרבות חילוטה, יפורטו בצו מניעת הטרדה מאיימת.

6. תקופת תוקף

תוקפו של צו מניעת הטרדה מאיימת לא יעלה על שישה חודשים; בית המשפט רשאי להאריך ולחזור ולהאריך את תוקפו של

הצו, ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על שנה, ואולם מנימוקים מיוחדים שיפורטו בהחלטתו, רשאי הוא להאריך ולחזור

ולהאריך את תוקפו של הצו לתקופה כוללת שלא תעלה על שנתיים.

7. סדרי דין

(תיקון התשס"ח)

(א) בית משפט רשאי לתת צו מניעת הטרדה מאיימת במעמד צד אחד, אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם הגנה מיידית על

שלומו של הנפגע, או כשהמשיב הוזמן כדין ולא התייצב לדיון.

(ב) ניתן צו מניעת הטרדה מאיימת במעמד צד אחד, יתקיים הדיון בנוכחות שני הצדדים בהקדם האפשרי ולא יאוחר

משבעה ימים מיום מתן הצו.

(ג) נקבע דיון כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי בית המשפט להאריך את תוקפו של הצו, לבטלו או להכניס בו שינויים, אף אם מי שמחויב בצו לא התייצב לדיון.

(ד) דיון בבקשה לפי סעיף 5(ב)(3) יתקיים במעמד שני הצדדים ובמעמד נציג בעל הרישיון המיוחד, המפעל הראוי או רשות הביטחון, לפי הענין.

(ה) בית המשפט לא ידחה בקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת אלא לאחר שנתן למבקש או לבא כוחו הזדמנות להשמיע את טענותיו בעל פה, אלא אם כן ראה שמתקיימות נסיבות חריגות ומטעמים שיירשמו.

8. הפרת צו

(א) הוגשה תלונה במשטרה על הפרת צו מניעת הטרדה מאיימת רשאי שוטר לעצור את המפר.

(ב) לא תהא זו הגנה טובה למי שהפר את צו מניעת הטרדה מאיימת, שהנפגע או אדם אחר הקרוב לו, לא עמדו על קיומו או על הפעלת הוראות החוק בשל הפרתו.

9. הוצאות ופיצויים בפניית סרק

דחה בית משפט בקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת וקבע כי היא קנטרנית, רשאי הוא להטיל על מי שביקש את הצו את אלה או חלק מהם:

(1) הוצאות לטובת המדינה ולטובת צד שנפגע, בשיעור שימצא לנכון;

(2) פיצוי נאות למי שנפגע מהגשת הבקשה.

10. סמכות

בהליך על פי חוק זה בית משפט לא יימנע מלדון או מלהחליט בבקשה לתת צו לפי סעיף 4, מחמת זה בלבד שהענין מתברר בהליך אחר, שנטענה טענה של העדר סמכות מקומית או שאדם התנה על זכותו על פי חוק.

11. שמירת דינים

הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין ולא לגרוע מהן.

12. ביצוע ותקנות

שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין, באישור הועדה לקידום מעמד האישה של הכנסת, תקנות בכל הנוגע לביצועו.

13. תיקון חוק הנוער (טיפול והשגחה) - מס' 15

בחוק הנוער (טיפול והשגחה), בסעיף 3א -

(1) בכותרת השוליים, אחרי "צו הגנה" יבוא "וצו למניעת הטרדה מאיימת";

(2) בסופו יבוא "וכן לתת צו מניעת הטרדה מאיימת על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001".

14. תיקון חוק למניעת אלימות במשפחה - מס' 6

בחוק למניעת אלימות במשפחה -

(1) בסעיף 2, אחרי סעיף קטן (ח) יבוא:

"(1ח) בית משפט הדין בבקשה למתן צו הגנה לפי הוראות חוק זה, רשאי לתת גם צו מניעת הטרדה

מאיימת לאדם, לענין בן משפחתו, בהתאם להוראות חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001";

(2) במקום סעיף 10 יבוא:

10. בהליך על פי חוק זה בית משפט לא יימנע מלדון או מלתת סעד בענין, מחמת זה בלבד שהענין מתברר בהליך אחר, שנטענה טענה של העדר סמכות מקומית או שאדם התנה על זכותו על פי חוק".

"סמכות"

אריאל

שרון

מאיר

שטרית

ראש

הממשלה

שר

המשפטים

משה קצב

אברהם

בורג

נשיא

המדינה

יושב ראש

הכנסת

[1]. ס"ח 1809, התשס"ב (30.10.2001), עמ' 6.

תיקונים: ס"ח 2137, התשס"ח (9.3.2008), עמ' 244. הצ"ח - כנסת 198, התשס"ח, עמ' 125;

ס"ח 2187, התשס"ט (12.11.2009), עמ' 26. הצ"ח - כנסת 254, התשס"ח, עמ' 461;

ס"ח 2192, התשס"ט (16.11.2008), עמ' 115 [התשס"ט (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 380, התשס"ח, עמ'

ס"ח 2264, התשע"א (9.12.2010), עמ' 85. הצ"ח - ממשלה 507, התש"ע, עמ' 1058.

[2] תחילת תוקפו של סעיף קטן 2(ב) (5) ביום 12.2.2009.

//